

[Flygaard]

øvrigt meget svært at opgøre dette tab, vel så svært, at spændvidden i det samlede samfundsmæssige tab, som man måtte finde frem til, er så stort, at tallet ikke rigtig kan bruges til noget.

Det betyder imidlertid ikke, at retsforbundet ikke erkender, at der foreligger et stort problem, også af social karakter. Spørgsmålet er imidlertid ikke nyt. Det er et gammelt problem; vi kender det fra vendingen »hvorfor drikker Jeppe?« og fra den tid, da Larsen-Ledet var en ildfuld forkæmper for tørlæggelsen af kroerne.

Det foreliggende forslag til folketingsbeslutning kunne måske godt give anledning til et par bemærkninger af principiel karakter. Ved beskatningen af alkoholiske drikke bør beskatningen stå i forhold til procenten. En konsekvent gennemførelse af dette princip indebærer f. eks., at den gode vin i forhold til sin værdi beskattes mindre end den dårlige. Man skal imidlertid gøre sig klart, at beskatningen af alkoholiske drikke har sin begrænsning. Gør man beskatningen for høj, begrænser man forbruget, og det betyder, at det offentlige får færre indtægter, et forhold, som vel specielt finansministeren ikke er særlig begejstret for.

Det er imidlertid et andet forhold, jeg vil trække frem i denne forbindelse. Hvem er det, der holder op med at drikke? Det er i almindelighed næppe de mennesker, som hidfører samfundsmæssige tab og menneskelige ulykke. Tilføjes skal det vel også, at en meget høj beskatning i forhold til udlandet medfører større kriminalitet f. eks. i form af smugleri. Flensborgrejserne vil tage til, i takt med at svælgel mellem den danske og den udenlandske beskatning vokser. En høj beskatning giver automatisk mere hjemmebryg, hvilket næppe er at foretrække. Jeg bliver næppe uenig med forslagsstillerne, når jeg giver udtryk for, at man måske nok trænger til mere oplysning om alkoholforbruget, herunder en opregning af de skadevirkninger, som et umådeholdent forbrug kan have. Til slut skal jeg sige, at der vel også i alle tilfælde burde være pligt til at oplyse på flasken, hvad den indeholder, ikke alene med hensyn til alkoholstyrke.

I dag har vi to ting: vi har folketetinget, og vi har snapstinget. Det siger noget om dansk alkoholkultur, en kultur, som man skal være forsigtig med at ændre for at tilpasse sig an-

dre; det er der ikke behov for. Der findes næppe nogen i dette høje ting, som vil bestride, at snapstinget med en bid brød, en øl og en dram har dannet rammen om mangt et politisk forlig, godt eller dårligt. Denne tradition tror jeg ikke man skal gøre forsøg på at bryde.

Chr. Christensen (KrF):

Jeg vil gerne sige tak til de ordførere, der har givet udtryk for forståelse for vore intentioner og vore ønsker om med dette forslag at hjælpe de mennesker, der er ramt af alkoholens svøbe.

Ifølge en opgørelse over spiritusforbruget i Norden viser det sig nu, at forbruget i Danmark er steget så stærkt, at vi indtager en klar førsteplads. Når man tænker på, hvilket misbrug af alkohol der finder sted med så stort et forbrug med de deraf ulykkelige følger for de enkelte misbrugere og deres familier, finder vi situationen så alvorlig, at vi må gribe til handling her fra folketetinget.

Man kan gå flere veje – det har ordførerne også klart givet udtryk for – for at bekæmpe alkoholmisbruget. Man kan forebygge ved oplysning i skoler og i offentligheden om alkoholens skadelige virkninger. Det sker, og det er meget vigtigt, og det burde måske yderligere øges, men man kan jo også støtte de personer eller organisationer, der gør et fortjenstfuldt arbejde for at hjælpe de alkoholoramte. Man kan også skride til forbud mod reklamer for alkoholdrikke. Det har vi gjort i forlængelse af en beslutning i Nordisk Råd og direkte overført denne fælles beslutning til det danske folketing, hvor det ikke vandt gehør.

Vi tror, det er vigtigt, at vi her i landet også kommer til at tænke i andre baner i forbindelse med bekæmpelsen af alkoholmisbruget. Det tror vi netop kan ske ved at få klarlagt, hvad samfundet tjener og taber på spiritusforbruget såvel økonomisk som menneskeligt.

Det, vi ønsker, er, som der er givet udtryk for i bemærkningerne til forslaget, en undersøgelse af en type, som der har været gjort tilløb til i USA, England og Finland.

Det, vi ønsker, er – sådan som det var fremme også i Nordisk Råd sidste år – at få samlet en hel masse oplysninger om, hvad det koster samfundet at få de afgifter ind i